Oikeustapauskokoelma

VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)
30 päivänä syyskuuta 2010

Asia F-36/05

Gudrun Schulze
vastaan
Euroopan komissio

Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloon merkityt hakijat — Palkkaluokan määrittämistä palvelukseen ottamisen yhteydessä koskevat siirtymäsäännökset — Palkkatason määrittäminen — Henkilöstösääntöjen 32 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 2, 5 ja 12 artikla — Syrjintä iän vuoksi — Sama palkka samanarvoisesta työstä — Hyvän hallinnon periaate — Huolenpitovelvollisuus

Aihe: EY 236 ja EA 152 artiklaan perustuva kanne, jolla Schulze vaatii ensisijaisesti yhtäältä, että komission 8.2.2005 tekemä päätös, jolla hylättiin hänen tekemänsä valitus, kumotaan ja että toisaalta komission 11.10.2004 tekemä päätös, jolla hänet luokiteltiin palkkaluokkaan A*6, palkkatasolle 2, kumotaan, ja toissijaisesti, että komissio velvoitetaan maksamaan hänelle vahingonkorvausta.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. Virkamiehet — Virkamiehen asema — Edellytykset aseman saamiseksi
(Henkilöstösääntöjen 3 artikla)

2. Virkamiehet — Palvelukseen ottaminen — Palkkaluokkaan nimittäminen — Uuden urarakenteen käyttöön ottaminen asetuksella N:o 723/2004 — Palkkaluokan määrittämistä koskevat siirtymäsäännökset
(Henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohta, 27 artiklan ensimmäinen kohta ja 29 artiklan 1 kohta sekä liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta; neuvoston asetus N:o 723/2004)

3. Virkamiehet — Palvelukseen ottaminen — Palkkaluokkaan nimittäminen — Uuden urarakenteen käyttöön ottaminen asetuksella N:o 723/2004 — Palkkaluokan määrittämistä koskevat siirtymäsäännökset
(Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta; neuvoston asetus N:o 723/2004)

4. Virkamiehet — Tehtävään osoittaminen — Palkkaluokan ja viran vastaavuus — Täytettävän viran tason määrittäminen
(Henkilöstösääntöjen 5 artiklan 4 kohta, 7 artiklan 1 kohta ja 62 artiklan ensimmäinen kohta sekä liite I; neuvoston asetus N:o 723/2004)

5. Virkamiehet — Periaatteet — Hallinnolle kuuluva huolenpitovelvollisuus — Hyvän hallinnon periaate — Rajat
(Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta)

1. Henkilöstösääntöjen 3 artiklasta ilmenee, että virkamiehen nimityksen on perustuttava nimittävän viranomaisen yksipuoliseen oikeustoimeen, jossa tarkennetaan nimityksen voimaantulopäivä ja virka, johon asianomainen nimitetään. Avoimen kilpailun läpäissyt hakija voi vedota virkamiehen asemaan ja vaatia henkilöstösääntöjen soveltamista vasta sen jälkeen, kun häntä koskeva nimittämispäätös on tehty.

(ks. 48 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-58/05, Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 11.7.2007 (Kok., s. II-2523, 54 ja 55 kohta)

2. Yhdenvertaisuusperiaatteella ei voida rajoittaa lainsäätäjän vapautta tehdä milloin vain henkilöstösääntöjen säännöksiin muutoksia, joita se pitää viranhoidon edun mukaisina, vaikka nämä säännökset ovatkin epäedullisempia kuin aiemmat säännökset, sillä muuten estettäisiin kaikki lainsäädännön kehitys.

Näin ollen lainsäätäjä on voinut henkilöstösääntöjen muutoksen yhteydessä yhtäältä säätää, että kilpailun läpäisseet hakijat, jotka oli tarkoitus ottaa palvelukseen palkkaluokkaan A 7 tai A 6 ennen 1.5.2004, otetaankin nyttemmin palvelukseen palkkaluokkaan A*6, ja toisaalta alentaa tässä yhteydessä näiden palkkaluokkien palkkaa.

Näin toimiessaan lainsäätäjä ei ole loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta eikä varsinkaan ikäsyrjinnän kieltoa, koska henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa olevassa palkkaluokkien vastaavuustaulukossa ja peruskuukausipalkkojen taulukossa ei selvästikään oteta mitenkään – välittömästi tai välillisesti – huomioon asianomaisten henkilöiden ikää.

Lisäksi henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdasta, 27 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja 29 artiklan 1 kohdasta käy ilmi sääntö, jonka mukaan virkojen taso määritetään niiden luonteen, tärkeyden ja laajuuden perusteella asianomaisen henkilön pätevyydestä riippumatta, ja tämän säännön mukaisesti henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa olevassa palkkaluokkien vastaavuustaulukossa erotetaan peruspalkkaluokka A*5 ylemmästä palkkaluokasta A*6, jotta voidaan ottaa huomioon tämän tason virkoja varten edellytettävä kokemus.

Näin ollen perustellusti ei voida väittää, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta olisi esteenä ammatillisen kokemuksen huomioon ottamiselle; mainitulla kohdalla päinvastoin asetetaan nimittävälle viranomaiselle velvollisuus ottaa ammatillinen kokemus huomioon yksikön edun nimissä, kun se objektiivisesti määrittää täytettävien virkojen tasoa.

(ks. 58–62 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia C-443/07 P, Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 22.12.2008 (Kok., s. I-10945, 83 kohta)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-121/97, Ryan v. tilintarkastustuomioistuin, 30.9.1998 (Kok., s. II-3885, 98 ja 104 kohta); asia T-135/05, Campoli v. komissio, 29.11.2006 (Kok. H., s. I-A-2-297 ja II-A-2-1527, 105 kohta) ja em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 86, 89 ja 113 kohta

Virkamiestuomioistuin: asia F-54/06, Davis ym. v. neuvosto, 19.6.2007 (Kok. H., s. I-A-1-165 ja II-A-1-911, 81 kohta)

3. Saman työnantajan palveluksessa samanarvoista työtä tekevien työntekijöiden oikeus saada samaa palkkaa on nimenomainen ilmaus yleisestä yhdenvertaisuusperiaatteesta, jonka noudattamisen varmistaminen on virkamiestuomioistuimen tehtävänä. Tämä oikeus mainitaan myös taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 7 artiklassa ja Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksessa nro 111.

Yhdenvertaisen kohtelun periaate ei kuitenkaan kiellä kohtelemasta eri tavalla toisiinsa rinnastettavia tilanteita, mikäli erilainen kohtelu on perusteltua objektiivisilla ja merkityksellisillä seikoilla, mitä tuomioistuimet valvovat.

Henkilöstösääntöjen muutoksen yhteydessä lainsäätäjä on voinut muuttaa palkkaluokkien ja virkojen vastaavuutta erityisesti antamalla henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan, koska siirtymäsäännökseen kuuluu erottamattomasti se, että sillä poiketaan eräistä näissä henkilöstösäännöissä olevista säännöksistä, joiden soveltamiseen tämän järjestelmän muutos väistämättä vaikuttaa.

Tässä tilanteessa virkamiehien, jotka on nimitetty virkaan henkilöstösääntöjen muutoksen voimaantulon jälkeen, ei voida katsoa olevan samassa oikeudellisessa tilanteessa kuin niiden virkamiehien, jotka on otettu palvelukseen ennen 1.5.2004 ja joiden nimitystä sääntelivät vanhat henkilöstösäännöt.

Kun otetaan huomioon palkkaluokkarakenteen muutos, lainsäätäjä ei myöskään ole loukannut periaatetta, jonka mukaan samanarvoisesta työstä on maksettava samaa palkkaa, osoittaessaan tämän muutoksen jälkeen palvelukseen otetuille virkamiehille palkan, joka liittyy siihen palkkaluokkaan, johon heidät on henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti luokiteltu, ja joka on epäedullisempi kuin palkka, joka liittyi vanhoihin palkkaluokkiin, joihin ennen 1.5.2004 palvelukseen otetut virkamiehet luokiteltiin.

Näin ollen se seikka, että ennen 1.5.2004 palvelukseen otetut hallintoavustajat tai hallintovirkamiehet saavat parempaa palkkaa kuin ne, jotka on otettu palvelukseen virkamiehinä kyseisen päivän jälkeen, ei loukkaa periaatetta, jonka mukaan samanarvoisesta työstä on maksettava samaa palkkaa.

(ks. 74–79 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia C-381/99, Brunnhofer, 26.6.2001 (Kok., s. I-4961, 28 kohta) ja em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 77–79 ja 105 kohta

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 75, 80, 114, 126 ja 129 kohta

4. Henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdasta ja 62 artiklan ensimmäisestä kohdasta, jonka mukaan virkamiehellä on oikeus palkkaluokkansa ja -tasonsa mukaiseen palkkaan, seuraa, että palkkaluokan ja näin ollen virkamiehen palkkatason määrittämisen jälkeen häntä ei voida osoittaa virkaan, joka ei vastaa tätä palkkatasoa. Toisin sanottuna palkkataso ja näin ollen se palkka, johon virkamiehellä on oikeus, määrittää tehtävät, jotka hänelle voidaan osoittaa. Tämän johdosta palkkatason ja viran vastaavuutta koskeva periaate oikeuttaa virkamiehen kieltäytymään hänen osoittamisestaan palkkatasoaan vastaamattomaan virkaan ja viime kädessä kieltäytymään tehtävistä, jotka eivät vastaa hänen palkkaansa.

Edellä esitettyä ei horjuta se seikka, että henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin ne ovat muutettuina virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta annetulla asetuksella N:o 723/2004, 5 artiklan 4 kohdassa ja liitteessä I ei säädetä pysyvästä vastaavuudesta tietyn tehtävän ja tietyn palkkaluokan välillä. Näillä säännöksillä ei

nimittäin muuteta henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohtaan perustuvaa periaatetta, jonka mukaan täytettävän viran taso on määritettävä tehtävien merkityksellisyyden perusteella ja ainoastaan yksikön etu huomioon ottaen. Nämä säännökset merkitsevät pelkästään sitä, ettei nimittävän viranomaisen ole määritettävä täytettävän viran täsmällistä palkkaluokkaa avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa. Nimittävän viranomaisen on kuitenkin laajaa harkintavaltaansa käyttäessään huolehdittava yhtäältä siitä, että se palkkaluokkien asteikko, johon avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa viitataan, heijastaa riittävällä tavalla kyseessä olevien tehtävien merkityksellisyyttä, ja toisaalta siitä, että nimittäminen johonkin näistä palkkaluokista tehdään objektiivisesti ja ottaen erityisesti huomioon hoidettavien tehtävien merkityksellisyys.

(ks. 80 ja 81 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-18/90, Jongen v. komissio, 7.5.1991 (Kok., s. II-187, 27 kohta); asia T-56/07 P, komissio v. Economidis, 8.7.2008 (Kok. H., s. I-B-1-31 ja II-B-1-213, 82–86 kohta) ja asia T-572/08 P, komissio v. Traore, 18.6.2009 (Kok. H., s. I-B-1-39 ja II-B-1-223, 38, 40 ja 41 kohta)

5. Hyvän hallinnon periaatteella ei ole sitovuutta, joka ylittäisi asetuksen sitovuuden tason. Sama pätee hallinnolla henkilöstöönsä nähden olevaan huolenpitovelvoitteeseen, joka heijastaa niiden vastavuoroisten oikeuksien ja velvollisuuksien välistä tasapainoa, joita henkilöstösäännöillä on luotu hallintoviranomaisen ja julkishallinnon henkilöstön välisiin suhteisiin, ja jota on näin ollen aina arvioitava voimassa olevien sääntöjen noudattamisen asettamissa rajoissa.

Täten – kun otetaan huomioon hyvän hallinnon periaatteella ja huolenpitovelvoitteella normihierarkiassa oleva asema – 1.5.2004 ja 30.4.2006 välisenä aikana nimitetty virkamies ei voi vaatia mainitun periaatteen ja velvoitteen nojalla henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdasta poikkeavaa lopputulosta, koska tässä säännöksessä määritetään toimielimen toimivalta.

(ks. 86 ja 87 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-123/89, Chomel v. komissio, 27.3.1990 (Kok., s. II-131, 32 kohta); asia T-65/92, Arauxo-Dumay v. komissio, 17.6.1993 (Kok., s. II-597, 37 kohta); yhdistetyt asiat T-97/92 ja T-111/92, Rijnoudt ja Hocken v. komissio, 22.6.1994 (Kok. H., s. I-A-159 ja II-511, 104 kohta) ja em. asia Campoli v. komissio, 149 kohta

Virkamiestuomioistuin: asia F-43/05, Chassagne v. komissio, 23.1.2007 (Kok. H., s. I-A-1-27 ja II-A-1-139, 111 kohta)